rigiseisused 8. Jürri ku päwaks Augsburgi liñna kokko, suurt rigikoggodust piddama.

Kahhe asja pärraft piddi seäl nou petama. Teine se, kuida Turgide wasto, kes sel aial hopis wäggewamad ollid kui meie päiwil, ühhes nous seista ja panna; teine se, et need lahkumised, mis pühha usso öppetusse pärraft ollid tousnud, ärraleppitada.

Keisri mötted ja noud ei olnud kül mitte üsna selged ja kohtlased egga öige kindlad. Ta ei tahtnud kül Lutterusse usforahwast mitte järsko allaröhhuda, egga ristikoggodusse wiggadused keik koggoni parrandamatta jätta, egga ka Paawstile woimust anda. Agga olli Keisri meel sest wägga pahha, et Saksama süddamikkud würstid, kelle Pea temma olli, ollid julgenud ommast peast uut usko tösta, ja usi seädussi tehha. Mollemad ta tahtis korraga allandada Paawsti ja würstid; ning kui se nou temmal olleks korda läinud, siis isse üht suurt kirrikowannematte koggodust kokkokutsuda, ja seäl üht teist ristikoggodusse wigga ärraparrandada, nenda iggapiddi keik woimust ennese kätte pärrides. Ommeti piddi ta seda omma nou sallaja piddama, egga woind mitte wäggise läbbiaiada, sest et karta olli, et Prantsosid ja Turgid ehk peagi jälle temma kaela peäle tullekssid.

Keiser witis paljo aega teel Augsburgi liñna tulles, nenda et se märatud pääw üllelääks, ilma et temma rigikoggodussele olleks tulnud. Kui Kuurwürst walmistas Augsburgi minnema, siis ta käskis keikis kirrikuttes palwet piddada, et Jummal seda rigikoggodust wöttaks önnistada, ning nende sannade peäle jutlust tehha: Iggaüks kes mind tunnistab innimeste ees, sedda tahhan ka minna tunnistada omma Issa ees, kes taewas on. Matt. 10, 32. Tele minnes ollid ka monned ussoöppetajad temma seltsis, kui on Lutterus, ja temma armas sõber ja abbimees Melanhton. Agga Lutterus ei tohtind mitte Augsburgi minna, waid jäi Koburgi lossi peäle, et ta Kuurwürsti liggi